

Són visibles, les petges que deixen els porcs senglars amb les peülles, i petits corredissos d'accés a la clotxa.

La Querica és, en definitiva, l'escorrim hídric d'una partida molt seca del terme, que s'estén, més o menys, entre el camí del mas de Benet i el marge esquerre de la carretera d'Alcalà.

L'observació d'aquesta partida ens fa palès que viure a la Mediterrània muntanyosa sempre ha estat difícil. D'un sòl massa magre, pedregós i gairebé orfe de terra conradissa, els laboriosos avantpassats nostres, a força d'artigar la terra rònega i fer parets, han bastit un paisatge de petites terrasses esglanades on l'amplària de les parets contrasta amb l'estretor de les feixes obtingudes.

Han passat els anys i a hores d'ara és tot erm, resten molt poques figueres i garrofers dels que arbraven aquestes parcel·les on la gent més desproveïda, d'un poble que llavors triplicava la població actual, obtenien queviures per poder subsistir. Partida esquitxada de casetes, la gent hi anaven sovint, a treballar, refer parets, amorosir els cultius i recollir els fruits merescuts, puix que els tenien ben guanyats, com ara les dues collites de figues. Després de recollir-les era freqüent assecar-les damunt les lluises i polzar-les, si la collita era bona emplenaven els orons (espècie de cabàs de llata, de parets altes, lleugerament convergents i amb opercle o tapa fet també de llata).

Disposaven, doncs, d'un aliment excel·lent per consumir-lo dosificat durant una bona part de l'any.

La Querica és una font coneguda pels caçadors de conills, si hom caça pels voltants, els xarnegos prompte se n'adonen i s'arrimen a beure. La primera vegada que vaig estar-hi va ésser caçant, acompanyat de mon sogre, Miguel Escof (Quelo el Costòdio) i Pasqual Beltran (Pasqual del Centener). On se vullga que siguin de ben segur que se'n recorden.

Vaig a concloure amb una anècdota. M'han contat que, com que hi havia moltes casetes, una dona, que no li agradava massa el camp, mai trobava la caseta del seu home i cada vegada que anava a veure'l, de lluny ja el cridava. La gent que hi havia pel voltant, pareix que llavors era una partida on s'aplegava prou gent, se'n burlaven. El seu marit, per evitar les befes, va plantar-li un xiprer aclaridor davant la caseta. La prova és que el xiprer encara hi és.

PREC DE LA QUERICA

Ara que tots sabeu on sóc agrairia que algun caminant, andarec o turista neguitós em visitara. La soledat perenne em costa molt empassar-me-la.

Si veniu, això sí, porteu-vos aigua perquè, malgrat que era coneguda pels vells covarxins per les meues propietats diürètiques (els feia pixar força), a hores d'ara, de ben segur, no reuneixo les condicions sanitàries exigides.

Pescados
MANOLO

TEL. 42 71 12 - 42 63 54
LES COVES DE VINROMÀ

RESTAURANTE

Montull

AVDA. DANIEL MONTULL, 8
TEL. 964 419 058
SALSADELLA (Castellón)